

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan:

G. D. DUURSMA,
Achter de Hoven 114 bis,
LEEUWARDEN.

Redactie:

G. D. DUURSMA.
J. M. VAN DEN HOUTEN.

Girorekening

No. 133550 - HEESCH bij Oss.

Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat
Adres:

Mej. M. C. KARSTEN,
TERBORG.

Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, *Secretaresse*, Terborg; S. P. C. VAN ROMUNDE, *Penningmeester*, Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.

CONOPHYTUM, N. E. Br.

Door Dr. A. TISCHER, Bruchsal.

12a. *Conophytum hians* N. E. Br.

Bloembeschrijving: Vruchtbeginsel in het corpusculum ingesloten. Kelk nauwelijks boven de spleet uitkomend, met 4 roodbruine, 2 m.M. lange slippen, twee daarvan breed en aan den top afgerond, de overige twee spits en smaller. Bloemkroon een weinig samengedrukt, 4—6 m.M. in diameter; kroonbuis 5—6 m.M. lang, nauwelijks langer dan de kelkslippen; kroonbladeren 18—20 in getal, in 2 kransen staand, 2 m.M. lang, spits, mat melkwit tot zwak roomkleurig. Meeldraden vrij groot, 8—10 in getal, iets boven de buis uitstekend; helmknoppen geel; helmraden witachtig. Aantal stempels 4, 8 m.M. lang, zich over de meeldraden heenbuigend, witachtig groen; geen stijl. Bloem 's nachts geopend, sterk naar kruidnagelen riekend.

Tegelijk met *C. hians* N. E. Br. heeft ook *C. elongatum* Schick et Tisch. gebloeid. Evenwel heeft zich ook hier het reeds uitgesproken vermoeden bevestigd, dat beide soorten met elkander identiek zijn. Een opvallend kenmerk der bloem is de zeer sterke geur, die ze 's nachts ontwikkelt.

19. *Conophytum cuneatum* Tisch. spec. nov.

Planten tot zoden uitstoelend. Corpuscula 2—2,5 c.M. hoog, van terzijde gezien hartvormig, ± 1,2—1,5 c.M. breed, 0,8—1 c.M. dik, naar boven toe wigvormig samengedrukt; lobben sterk afge-

rond, van boven vrij scherp gekield, 3—5 m.M. lang, binnenzijde plat; bladoppervlak kaal, glad, grijsgroen tot witachtiggroen, kiel en zijden somtijds iets bruinachtig getint, zijden en kiellijn tamelijk dicht bezet met vrij groote donkergroene, soms iets verhoogde stippen; bladoppervlak gedurende den groeitijd ietwat glimmend.

Vruchtbeginsel in het corpusculum ingesloten. Kelkbuis 2 m.M. boven de spleet uitkomend, met 4 roodachtig getinte, 2 m.M. lange slippen. Bloemkroon samengedrukt; de kroonbladeren zijn in twee tegenover elkander staande kransen gerangschikt; lengtedoorsnede der geopende bloem 8—10 m.M., breedte 5—6 m.M.; kroonbladeren 20—22 in getal, smal, 1/2 m.M. breed, iets afgerond aan den top, in 1—2 kransen achter elkander geplaatst, licht wijnrood, glanzend. Meeldraden vrij ver uit de buis stekend; helmknoppen geel; helmraden wit; binnenste meeldraden geheel onder in de kroonbuis vastzittend. Aantal stempels 5, ongeveer even lang als de meeldraden, bovenaan geel, onderaan groenachtig; geen stijl. Bloem 's nachts geopend, naar honing riekend. De ontwikkeling der bloem duurt betrekkelijk lang.

Zuid-Afrika: juiste vindplaats onbekend, alsook de ontdekker.

Deze prachtige *Conophytum*soort, die ik reeds meerdere jaren in cultuur had, voor het mij gelukte haar in bloei te krijgen, is opmerkelijk door haar bijzondere bloemvorm en -kleur. Ze bot makkelijk uit, zoodat we mogen hopen, dat ze spoedig vermeerderd kan worden. Haar naam dankt ze aan den eigenaardigen wigvorm.

Vert. M. K.

AZTEKIUM RITTERI. BÖD.

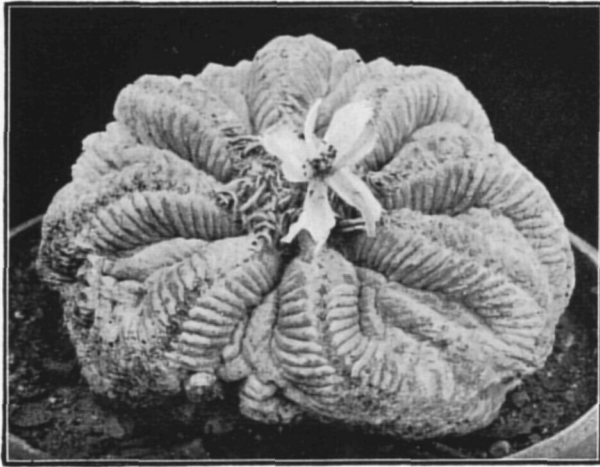
Onlangs kregen wij het verzoek van een onzer leden om iets te willen schrijven over bovengenoemde plant, waarvan in de meeste handboeken nog geen beschrijving voorkomt.

Bezien wij de afbeelding, waarvan het cliché welwillend door firma De Laet ter reproductie werd afgestaan, dan is het eigenaardig uiterlijk wel zeer opvallend.

De auteur Fr. Bödeker, die deze typische soort in 1928 als *Echinocactus Ritteri* beschreef, heeft zelf ook wel gevoeld, dat de plant te veel afwijkingen vertoonde om ze bij het geslacht *Echinocactus* in te deelen. Haar verwantschap moet worden gezocht bij *Lophophora* en *Obregonia*, doch ze kan toch bij geen dezer geslachten worden ondergebracht. Daarom heeft Bödeker ze in

1929 een nieuwe geslachtsnaam gegeven, n.l. *Aztekium*, naai de oudste bewoners van Amerika, de Azteken. De soortnaam *Ritteri* ontving ze naar Fr. Ritter, die ze ontdekte op de loodrechte leisteenrotsen der Mexicaansche Staat Nuevo Leon.

De slechts één c.M. groote witte bloempjes verschijnen uit de dichtwollige schedelholte en hebben weinig sierwaarde. De waarde

Aztekium Ritteri. Böd.

(Cliché Fa. De Laet.)

der plant is alleen te danken aan den vreemden tulbandvorm, daar ook de doorns, welke bij Echinocactussoorten soms zoo mooi en kleurrijk kunnen zijn, zoo goed als geheel ontbreken.

In onze verzamelingen verlangt *Aztekium Ritteri* een opmerkelijke verzorging: veel zon, een kalkhoudend grondmengsel, matig water in den zomer en 's winters zoo goed als geen vocht.

G. D. D.

MAMILLARIA MICROCARPA. ENG.

Mamillaria microcarpa Eng., beter bekend als *M. Grahamii* Eng. behoort thuis in de verwantschap van *M. bombycina* Quehl., doch wordt niet zoo dikwijls in onze collecties aangetroffen, hoewel ze reeds sedert 1848 bekend is. De oorzaak daarvan is gelegen in de omstandigheid, dat ze niet gemakkelijk groeit en spoedig wegtrot, wanneer de aarde een tijdlang aan den vochtigen kant gehouden wordt. Gedurende den rusttijd geeft men liefst

in 't geheel geen water en ook in den zomer moet steeds zorgvuldig worden gegoten. Vooral vermijde men de plant zelf nat te maken, want daar kan ze beslist niet tegen. Ook verlangt deze soort geen felle zonbestraling, liefst geeft men ze een beschaduwde standplaats.

In haar vaderland, Texas, groeit *M. microcarpa* op de berg-hellingen en op de randvlakten langs de oevers van de Gila- en Colorado-rivier, waar ze tamelijk veelvuldig voorkomt. Wanneer

Mamillaria microcarpa. Eng.

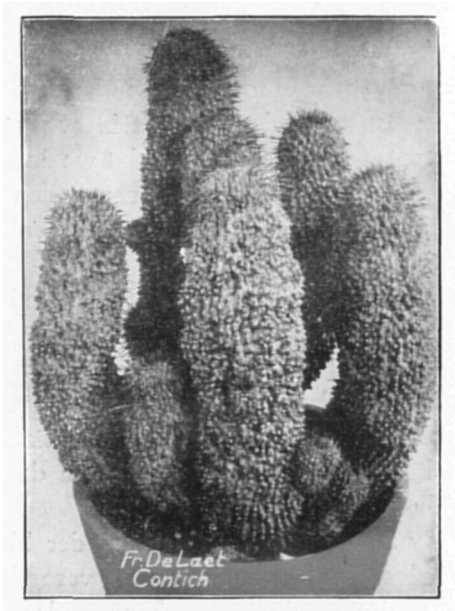
(Cliché Fa. De Laet.)

men zorgt voor een zandhoudend en goed doorlatend grondmengsel, bij het gieten eenige voorzichtigheid betracht en een standplaats geeft buiten de felle zon, zal men deze Mamillaria zeker wel met succes kunnen kweken. Door haar mooien regelmatigigen vorm, de prachtige bedoorning en de tamelijk groote en dankbaar verschijnende bloemen heeft *M. microcarpa* werkelijk meer recht op onze belangstelling. De bloemen zijn ongeveer 2 1/2 c.M. groot (in Alwin Berger's Kakteën staat ten onrechte 2—2,5 m.M.) en meestal rose-rood, soms ook wit van kleur, met karmijn roode rugstreep op de buitenste bloembekleedsels.

G. D. D.

TRICHOCAULON PILIFERUM N. E. Br.

Na verwant aan de *Heurnia*'s, waarvan wij in het Maartnummer *Heurnia Loeseneriana* Schl. hebben besproken en afgebeeld, is het geslacht *Trichocaulon*. Deze geslachtsnaam is afgeleid van het grieksche tricho = haar en caulon = stengel. De stengels schijnen uit onregelmatige cellen opgebouwd, waardoor de groeiwijze der *Trichocaulons* wel iets op die van een *Mamillaria* lijkt. De

Trichocaulon piliferum (L.) N. E. Br.

(Cliché Fa. De Laet.)

tepelvormige uitsteeksels eindigen bij *Tr. piliferum* in een langen haarachtigen borstel, hierop duidt de soortnaam *piliferum*, dat „haardragend“ beteekent.

Hoewel reeds sedert Linnaeus tijden bekend en door dezen in 1781 als *Stapelia pilifera* beschreven, is deze *Trichocaulon* altijd een zeer zeldzame gast in onze verzamelingen geweest. Zij verlangt een uiterst zorgvuldige behandeling, vooral wat het toedienen van water betreft. Om haar bestaansmogelijkheid te vergrooten is men de laatste jaren begonnen met het enten van jonge scheuten of kleine zaailingen op *Stapelia grandiflora* als onderstam.

Aan den top der stammetjes verschijnen tusschen de tepelvormige

uitsteeksels de bijna twee c.M. groote, van buiten geelachtig-roode, van binnen donker bruin-rood gekleurde bloempjes.

Haar vaderland in het Karroo-gebergte, waar ze op de water-arme heuvels groeit in de schaduw van kreupelhout, wat er op wijst, dat ze voor felle zon midden op den dag iets beschut moet worden.

G. D. D.

ERFELIJKHEID EN BASTAARDEERING.

I.

Bij de bespreking van bovengenoemd onderwerp in enkele onzer kringvergaderingen is me gebleken, dat hiervoor terecht groote belangstelling bestaat en het is daarom, dat we de aantekeningen, die we bij onze lezingen gebruikten, gaarne willen omwerken tot eenige artikelen voor ons maandblad, ten einde al onze leden in de gelegenheid te stellen er kennis van te nemen. We spreken tevens de hoop uit, dat zij die op dit gebied reeds meerdere ervaringen hebben opgedaan ons hun resultaten willen mededeelen en herhalen, dat foto's (met de toestemming om ze te mogen reproduceeren) ons als steeds zeer welkom zullen zijn.

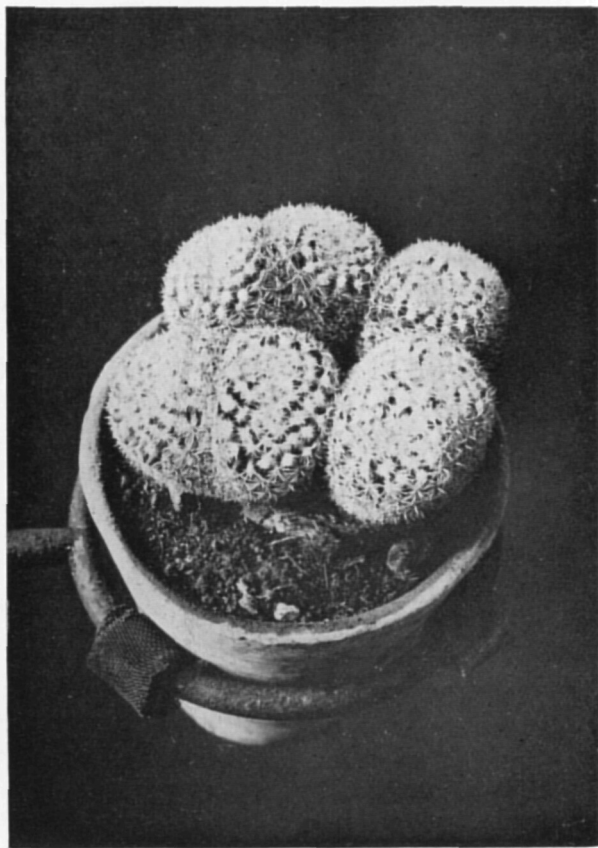
Op twee manieren kunnen onze succulenten zich vermeerderen:

1. ongeslachtelijk of vegetatief, doordat een deel der plant tot een nieuw individu uitgroeit en

2. geslachtelijk of generatief, met behulp der bloem.

Het mag als algemeen bekend worden verondersteld, dat bij vegetatieve vermeerdering de eigenschappen der oorspronkelijke soort behouden blijven. Bij de succulenten is de vegetatieve vermeerdering zeer belangrijk: stekken, broed, afgevallen blaadjes enz. Bij cristatavormen is stekken en enten eigenlijk de eenige manier om ze in stand te houden. De omschrijving van het cristataverschijnsel is tamelijk eenvoudig, al is de verklaring ervan tot heden niet bekend. De plant maakt meerdere groeipunten tegelijkertijd, inplaats van één enkel aan den top der groeias. Gebeurt dit maken van meerdere vegetatiepunten in één enkel vlak, dan ontstaat een gegolfde band, dus de typische cristata of hanekam. Iets wat in dezelfde richting wijst, doch tenslotte niet tot de vorming van een cristaat voert, is de zoogenaamde dichotome splitsing, een verschijnsel, dat we heel mooi bij tal van Mamillaria's zien (zie foto van Mam. perbella). Deze vorming van dubbele koppen is de normale groeiwijze, waardoor in den loop der tijd dichte zoden

ontstaan met een gemeenschappelijken wortel. Wanneer de vegetatiepunten van een cristaat ongelijk opgroeien, ontstaat geen regelmatige band, maar de rotsvorm, zooals bij *Cereus peruvianus monstrosus*. Hierbij gebeurt het wel, dat een zuiltje zich even boven den grond vertakt in een aantal armen en dan ontstaat de can-

Mamillaria perbella.

(Foto v. d. H.)

delabervorm, die gewoonlijk op lateren leeftijd zijn mooie regelmaat weer verliest. Mogelijk speelt bij al deze verschijnselen het voedsel een rol, want de massa plantenweefsel, die een normale zuilvorm maakt, is aanmerkelijk grooter dan van een even oude monstrose variëteit uit eenzelfde zaaisel. Waar dan weer tegenover staat, dat we plakken cristata's gezien hebben van een halve meter

en meer, die er volstrekt niet ziekelijk of lijdend uitzagen. Alleen blijft de vraag, hoe oud waren die wel. Cristate vormen komen bij een groot aantal soorten voor en als alle gevallen eens nauwkeurig werden geboekt, zou misschien blijken, dat bijna bij alle cactussoorten vroeg of laat wel eens cristate exemplaren zijn opgemerkt.

Mamillaria Parkinsonii cristata,

(Coll. Janz. Foto v. d. H.)

Vooraf bij de Echinocactussen en de Mamillaria's. In de laatste catalogus van Haage komen 52 cristate soorten voor. Het is wel een opmerkelijk feit, dat bij de overige planten het cristata-verschijnsel zoo zeldzaam is. Wel vinden we bandvorming bij bloemstengels, doordat meerdere hiervan tesamen groeien en zoo aan den top een heele reeks van bloemen dragen bijv. bij paarde-

bloemen, margrietten, enz. Een enkele maal ook bij tulpen en lelies, maar dan beperkt het zich tot een paar families. Bij *Echinopsis* heeft men wel eens dubbele bloemen waargenomen, waarbij de bloembuizen zijdelings aan elkaar sloten, maar dit valt buiten het *cristata* begrip. Dat *cristata*'s kunnen bloeien is ons nu wel uit meerdere voorbeelden bekend. Maar van de wijze, waarop het zaad zich gedraagt, weten we nog maar heel weinig af. Uit een zaadbes van een *Rotsactus* uit Monaco verkreeg ik indertijd een vrij hoog percentage monstrose vormen en daarom verwonderde het me zooveel te meer, dat de heer van Zweeden in het vorige nummer schrijft, dat van de op pag. 98 afgebeelde plant van Mam. Wildii *cristata* het zaad normaal is opgekomen. Zouden deze zaailingen misschien pas op lateren leeftijd het verschijnsel gaan vertoonen, evenals dit met de moederplant ook het geval blijkt te zijn? We nemen aan, dat de bedoelde plant wortelecht is. Zoals men ziet is het laatste woord hier nog niet gesproken.

Om nu weer op ons uitgangspunt terug te komen, zullen we ons verder alleen bemoeien met de geslachtelijke vermeerdering, want hierbij spelen erfelijkheids en bastaardeeringsverschijnselen alleen een rol, wat bij de vegetatieve vermeerdering niet het geval is.

Bloemen vormen het hoogtepunt in de ontwikkeling der plant. Om hun hiertoe in staat te stellen, moeten de planten eerst een zekeren leeftijd hebben bereikt. Sommige soorten doen daar lang over, zoals de *Cereussen*, anderen laten gelukkig niet zoo lang op zich wachten en zoo zagen we laatst ruim 1 jaar oude zaailingen van *Rebutia minuscula*, die vol knop zaten.

Eenjarige soorten bestaan er onder de succulenten niet veel. Het zou ook weinig zin hebben voor een dergelijk kortlevend plantje eerst nog een uitgebreid waterweefsel aan te leggen. Toch is ons een aardig voorbeeld hiervan bekend en wel bij *Sedum coeruleum*, die in Noord-Afrika voorkomt. Bij het ontkiemen in den regentijd maakt het zoo gauw mogelijk een aantal sappige *Sedum*blaadjes om hiervan in de daarop spoedig invallende droogte te kunnen profiteren en voldoende reservevoedsel te bezitten om bloemen en zaden voort te brengen.

De eenvoudigste bloemen bestaan slechts uit meeldraden en stampers, al of niet gezamenlijk in hetzelfde bloempje voorkomende. Deze bloemen zijn klein en vallen weinig in het oog. Denken we bijvoorbeeld aan de bloemen van *Euphorbiasoorten*. Hierbij doet zich soms het verschijnsel der tweehuizigheid voor, d.w.z.

dat op de eene plant slechts meeldraadbloemen en op de andere alleen stamperbloemen voorkomen, zooals bij *Euphorbia obesa* e. a. Om meeldraden en stampers beter zichtbaar te maken bevinden zich hieromheen gewoonlijk twee kransen van bladachtige organen, die zoowel dienen voor beschutting als voor aantrekking. Deze dubbele functie wordt dan verricht door de kelk en daarbinnen de kroon. Bij de cactusbloemen kunnen we niet spreken van een kelk en een kroon, maar gaan deze geleidelijk in elkander over. Men heeft hier een zoogenaamd bloemdek, waarvan de buitenste blaadjes den knop beschermen en later de kleur aannemen van de overige, zoodat ze mede kunnen dienen om de aandacht te trekken.

Bij vele *Euphorbia*'s nemen schutbladen de taak der ontbrekende bloemblaadjes over. Zoo bij *Euphorbia splendens*, waar deze schutbladen een fraaie roode kleur hebben, maar ook bij *Euphorbia clava*, waarbij de schutbladen door hun opvallend lichtgroene kleur toch de aandacht der bestuivende insecten trekken, waarvoor rijkelijk honing voorhanden is.

Of onze Hollandsche insecten nota nemen van de cactusbloemen, weten we niet, maar bij vele onzer tuinbloemen, die toch ook van vreemde herkomst zijn, hebben ze wel degelijk de aantrekkelijkheden in den vorm van honing en stuifmeel leeren waardeeren, dus waarom zouden ze het hier niet doen? Bij de winterharde *Opuntia*'s althans zagen we onze bijen even druk aan het werk, of het de meest gewone Hollandsche bloemen betrof. Het zou wel aanbeveling verdienen als onze leden ook deze punten eens wat meer aandacht schonken en op beknopte wijze hun ervaringen op schrift stelden. We ruimen er gaarne een plaatsje voor in en hopen op deze wijze iets naders te weten te komen van dit onderwerp, waarover in de literatuur maar heel weinig te vinden is. Hoe of trouwens de bestuiving bij de cactussen in hun eigen vaderland geschiedt, is evenmin bekend. De importeurs kan het niet schelen, die sleepen zoo snel mogelijk een verzameling bijeen en hebben geen tijd zich met dergelijke biologische kwesties bezig te houden.

V. D. H.

Hebben onze Hollandsche insecten een afkeer van sommige kaktusbloemen, zoo ja, waarom?

Deze vraag heeft mij gedurende den zomer van 1929 langen tijd bezig gehouden, en wel door het volgende voorval: Omstreeks

Juli van dat jaar had ik twee flinke exemplaren van *Echinocactus setispinus* tegelijkertijd in bloei.

Daar ik van deze planten zaad wilde winnen en de bestuiving liefst vakkundig (dus door insecten) wilde doen plaats hebben ving ik in m'n tuin met m'n vlindernet een bij, een hommelmot, een koolwitje en 'n kleine vos. Met deze gemengde ploeg dacht ik 't zaakje wel voor elkaar te krijgen.

Ik sloot haar op in de kas, hield die twee dagen dicht en ging in m'n vrijen tijd met 'n stoel van buiten door de ramen zitten kijken wat er ging gebeuren maar er gebeurde niets. Vlinders zoowel als hommelmot en bij gingen zoowat overal zitten, behalve op de bloemen der *Etus setispinus*.

Toen ik zag dat m'n goede bedoelingen genegeerd werden, bedacht ik een list. In den tuin om een groot perk stond 'n heele rand afrikaantjes te bloeien in varieerende kleuren van roodbruin tot licht-geel, en waarop het wemelde van insecten. Ik groef nu m'n planten tusschen de gele afrikaantjes in, zoodat de bloemen der *setispinus* haast niet te herkennen waren en wachtte af. Al spoedig verschenen er bijen en vlinders die systematisch de heele rand, in totaal \pm 14 Meter afgraasden, doch als ze bij de *setispinus*bloem kwamen bleven ze er 1/2 seconde boven staan zonder haar te raken, vlogen er dan netjes omheen en zetten zich op 't eerstvolgende Afrikaantje om er de honing uit te halen. Ook dit heb ik twee dagen aangezien, toen heb ik de planten maar weer in 't kasje gezet. Ik had dat jaar geen zaad. Misschien weten leden die een speciale studie hebben gemaakt van 't instinct der insecten voor vorenstaande een eenvoudige verklaring, en daarom vond ik 't gebeurde interessant genoeg om het in *Succulenta* te vermelden.

Den Haag, 10 April 1932.

VAN SOEST.

HET LEEKENHOEKJE.

De zonrijke maand Maart is wel van invloed geweest op onze planten, en vooral op de knopzetting. Overal ziet men de bloemknoppen te voorschijn komen ja, sommige planten bloeien reeds zooals *Echinocactus minusculus*, *Mamillaria Wildii* en *gracilis*.

Op onze vraag, in het vorige nummer gedaan, omtrent de zienswijze der leden inzake het verpotten in 't najaar, kwamen geen berichten binnen.

Naar aanleiding van onze bezwaren schrijft de Heer Louwe te Rotterdam: „U meent dat als de 14 dagen goed weer weg blijven, de zaak voor mijn planten verloren is, doch stel U gerust, ons klimaat geeft altijd een langzame overgang van zomer naar winter, zoodat geen vrees behoeft te bestaan voor plotseling zomer/winter en komt het dus niet op een weekje aan. Doch stel dat het wel eens gebeurde, dan zou men toch nog zijn toevlucht kunnen nemen tot verwarming. Heeft men een kas is 't al heel gemakkelijk en zoo niet, dan is de huiskamer de aange-
wezen plaats. En dan de planten die verloren gaan door het kneuzen der wortels, gebeurt dat veel in de praktijk? Ik weet niet of er bij mij wel eens worteltjes kneuzen, maar wel weet ik, dat ik nog nooit een plant verspeeld heb door wortelkneuzing. En wat doet U dan wel met Uw planten, dat ze U 's winters zooveel werk geven, ik doe niets, hoogstens een enkele plant na 7 of 8 weken een beetje water geven en verder niets, niets. Ik heb mijn methode nu 4 jaren toegepast en ben zeer tevreden, dit jaar niet één slachtoffer door welken oorzaak ook. Ben zeer benieuwd naar andere stemmen". Wij ook, het zou ons te ver voeren om het bovenstaande in ons blad te gaan weerleggen wij hebben het geplaatst op uitdrukkelijk verlangen van den schrijver.

De schoone maand Mei kan ons veel moois brengen als het weer maar medewerkt.

De zaailingen worden nu in een bak of pot gezet op een dusdanige wijze, dat ze ruimte genoeg hebben om te kunnen door-
groeien tot het volgend voorjaar. Wacht men niet te lang, dan is uitzaaien met eenig succes nog mogelijk.

De verpotte planten hebben zich weer hersteld en allerwege zien wij de planten uitgroeien, overal nieuw groei, uren kan men bij zijn planten vertoeven en telkens ziet men iets nieuws. Wat zijn zij te beklagen, die geen voldoende tijd hebben om alle ver-
anderingen te kunnen gadeslaan.

Deze maand leent zich er heel goed voor om onze verzameling uit te breiden met ruilmateriaal dat verkregen wordt door middel van het afstekken onzer planten.

Het afstekken van planten moet met takt geschieden. Een plant b.v. *Mamillaria bocasana* var. *splendens* geheel omgeven van stekken, kunt U voor goed verknoeien door op een in 't oog loopende plaats een stek te verwijderen.

Het is af te keuren om maar alles wat stek is van de moeder-

plant af te nemen, maakt U zich maar eens een voorstelling van een afgestekte plant van *Opuntia microdasys* of *Mamillaria elongata*.

Men verwijderd, indien men ruilmateriaal wil hebben, *die* stekken welke zonder bezwaar aan de plant gemist kunnen worden, dus zonder dat het aanzien van de plant er door geschaad wordt.

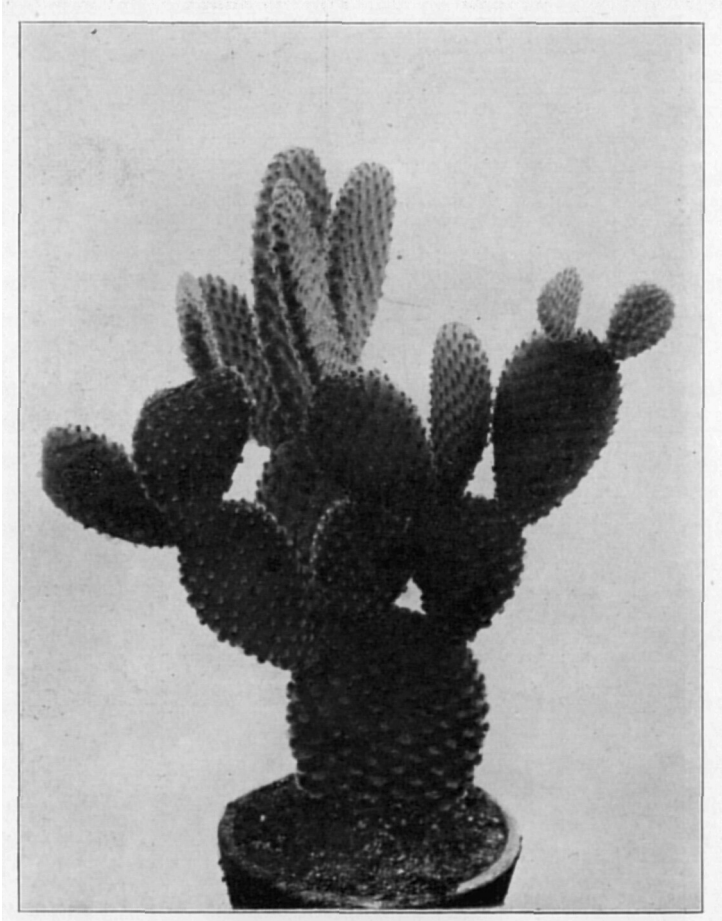

Mamillaria bocasana var. *splendens* (in het midden.)

Wanneer nemen wij een stek van een plant? Tot het afnemen van een stek gaan wij dan pas over, wanneer de plant goed aan den groei is. Voor het spoedig wortel maken der stekken is het noodig, dat de stek vol sappen is en dat is alleen het geval bij een goed aan den groei zijnde plant.

Een stek van een Phyllocactus kan op verschillende manieren afgenomen worden.

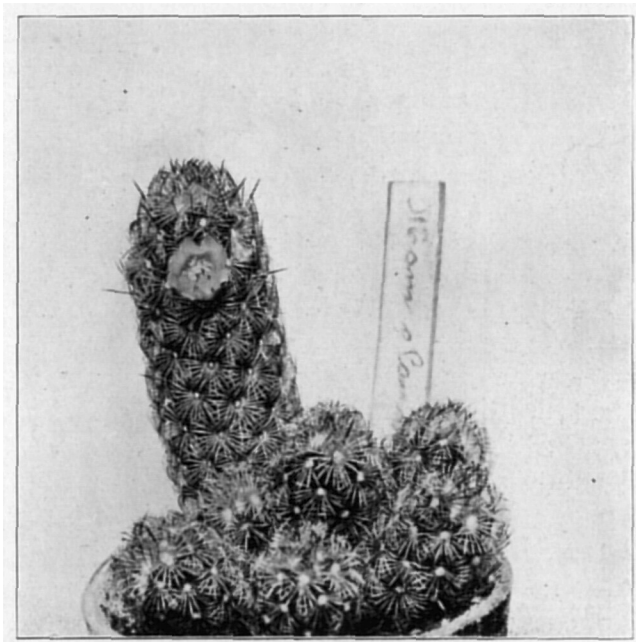
Een grondstek met wortel kan direct opgepot worden. De stekken die aan de onderzijde rolrond zijn, worden op een breeder gedeelte afgesneden (zie afb. bij de dikke streep). Wil men zoo'n

Opuntia microdasys.

stek productief maken dan snijdt men deze aan stukken, zooals met stippelijntjes aangegeven, er voor zorgend dat ieder stuk ongeveer 4 oogen heeft waarop het kan uitloopen. Op dezelfde wijze kan ook een stek van een schijfopuntia behandeld worden. Legt men zoo'n schijf plat op de aarde, dan zal ze spoedig wortel

maken en daarna aan de bovenzijde meerdere uitloopers voortbrengen. Van *Cereussen*, *Epiphyllums*, *Rhipsalissen* neemt men in den regel geheele geledingen, doch gedeelten ervan doen het ook. Planten, die stekken voortbrengen gelijkende op de moederplant, zooals *Echinopsissen*, *Mamillaria's* en *Haworthia's* kunnen zoo afgenomen worden. Het verdient aanbeveling ze af te snijden en vooral niet af te draaien, een uitzondering maken hierop de

Mamillaria elongata.

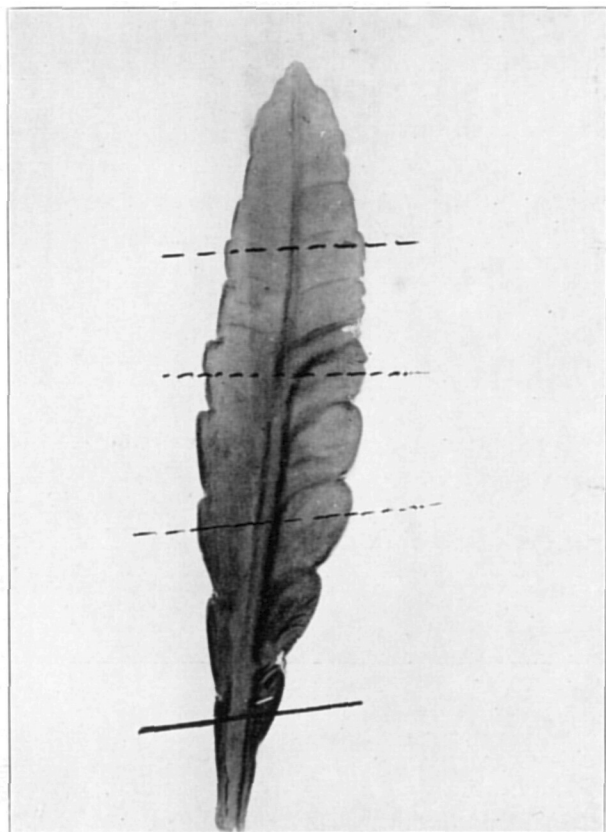
Stapelia's, *Euphorbia's* en natuurlijk die planten, waarvan de stek bij aanraking reeds afvalt.

Het afsnijden moet dusdanig geschieden, dat de snijwond zoo klein mogelijk is, dus zoo dicht mogelijk bij de moederplant. Bij sommige planten vloeien sappen uit den snijwond b.v. bij *Euphorbia's* (de Wolfsmelk) *Stapelia's* en sommige *Mamillaria's*. Dit moet zooveel mogelijk worden tegengegaan en daarom houden wij een busje gemalen houtskool bij de hand. De wonden worden met houtskool bedekt, waardoor het uitvloeien van sappen wordt beperkt.

De afgesneden stekken worden niet direct opgepot, doch eenige

dagen te drogen gelegd, tot het snijvlak volkomen droog is. Het laten drogen kan niet in de zon geschieden, want dan verdampt er teveel vocht der stek en gaat de stek indrogen.

Na droging gaan wij ze oppotten. Als aarde nemen wij half zand en half tuinaarde, de groote stekken worden aan een stokje gebonden. De stekken worden **op** de aarde geplaatst, dus niet

Stek van een Phyllocactus.

in een kuiltje gezet; voor eventueel wegroten kan men eerst een laagje houtskoolpoeder over de aarde strooien en daar de stekken op plaatsen. Nu laten wij ze maar staan, een beetje vochtig, niet in de zon, maar wel warm. Sommige ongeduldige verzamelaars gaan nu iederen dag, misschien wel elk uur, kijken of de stek al wortel heeft gemaakt, waardoor zijn geduld natuurlijk nog langer

op de proef gesteld wordt. Stil laten staan, het is spoedig genoeg zichtbaar.

Een Mamillaria is ook te vermeederen door een enkele tepel of gedeelte daarvan, doch omdat het vrij wat langer duurt voordat men op deze wijze een behoorlijk plantje heeft gekweekt, wordt deze manier weinig toegepast. Het kon evenwel voorkomen, dat een dergelijke plant ons niet veel meer biedt dan eenige tepels, dan is dit toch nog een uitkomst.

Bladstekken leveren vooral Aloë's, Crassula's en Echeveria's. Een blad van zoo'n plant legt men op de aarde, de plaats waar ze aan de moederplant bevestigd was, bedekt men met een dunne laag aarde en in minder dan geen tijd heeft het blad wortel gemaakt,

De kille nachten maken het noodig, dat wij de bakken buiten afdekken met rietmatten of zakken. Berg dit materiaal 's morgens, als het vochtig is door dauw of een regenbuitje niet nat op, maar laat het eerst wat opdrogen, dan gaat het 's avonds weer niet vochtig op de bak, wat altijd meerdere afkoeling geeft.

Het ongedierte zal zich in den loop dezer maand meer vertoonen, wees dus op Uw hoede.

Thans is ook het ruilseizoen begonnen. Denkt U er om de in ruil ontvangen stekken of planten eerst goed te inspecteeren of te ontsmetten, alvorens ze in Uw collectie te plaatsen. Een plant besmet met b.v. roode spin kan in minder dan geen tijd oorzaak zijn, dat Uw geheele verzameling aangetast wordt. Voorkomen is gemakkelijker dan genezen.

Het enten kan ook deze maand plaats vinden, met dien verstande, dat onderstam en te enten plant teekenen geven van nieuwe groei.

Het enten kan op verschillende manieren geschieden: door het insnijden van den onderstam, wat tengevolge heeft dat het entstuk wigvormig moet bijgesneden worden, door onderstam vlak af te snijden en entstuk eveneens, zooals dit geschiedt bij Echinocactussen, en ook heb ik wel eens gezien, dat op zij een stukje van den onderstam wordt weggesneden en het entstuk daartegenaan wordt gebonden, na eerst van het entstuk ook een stukje op de zijkant verwijderd te hebben.

Er is voor te waken, dat er geen vocht komt tusschen onderstam en entstuk.

Met spanning zien wij naar de volgende maand welke resultaten wij met onze planten zullen bereiken.

GROOTE BLOEMEN- EN PLANTENTENTOONSTELLING „U. B. T. O." 25-29 MEI 1932 te UTRECHT.

Niettegenstaande de moeilijke tijden, heeft de Afd. Utrecht van de Kon. Ned. Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde, wederom het initiatief genomen, een groote Bloemen- en Plantententoonstelling te houden.

De Kring Utrecht van „Succulenta" heeft gemeend ook ditmaal zijne medewerking te verleen, door wederom collectief in te zenden. Zij, die in 1930 onze inzending hebben gezien, weten van het groote succes, dat toen de Kring Utrecht met zijne inzending heeft behaald.

Ook ditmaal zal getracht worden met een mooie inzending deel te nemen.

Daarom leden van „Succulenta", wekt vrienden en bekenden op mee te gaan naar de oude Bisschopstad, het centrum des lands, om dit Bloemenfeest mee te maken, temeer, waar onze oude stad reeds zoovele bezienswaardigheden heeft.

Zij die nog mochten twifelen naar deze tentoonstelling te komen, leze in „Succulenta" 1930 de bladzijden 94 tot en met 102 met afbeeldingen. Wij beloven U, dat ook ditmaal de Kring Utrecht alles in 't werk zal stellen, dat U als cactusliefhebber geen spijt zult hebben een bezoek naar de „U. B. T. O." 1932 gebracht te hebben.

Dus *allen op naar Utrecht van 25—29 Mei a.s.*

*Namens het Bestuur van den
Kring Utrecht en Omstreken,
F. TE WINKEL,*

33 Joh. Seb. Bachstraat.

PRIJSCOURANTEN.

W. W. de Wolf, *Enkhuizen* zond om een goed gesorteerde zaadlijst, benevens een extra goedkoope notering van jonge en groote cactusplanten.

Konrad Kleimann (vorm. Willy Schwebs) *Kötzschenbroda* bezirk Dresden, (Meissnerstrasse 155) zond een met 67 afbeeldingen versierde prijscourant van cactussen en andere succulenten, benevens zaden.

G. D. D.

BOEKBESPREKING.

Cactussen en hunne verzorging door G. D. Duursma. Uitgave: Zaadnoordijk — Groningen. Prijs 40 ct.

De liefhebberij voor cactussen is thans in stad en lande wel zeer algemeen en de behoefte aan populaire voorlichting houdt hiermede wel haast gelijken tred. Het is daarom toe te juichen, dat de firma Zaadnoordijk te Groningen een beknopt handboekje in het licht heeft gegeven, dat ten doel heeft aan pasbeginnende liefhebbers eenige nuttige en algemeene wenken te geven, waardoor ze in staat gesteld worden met het meeste succes hun planten te kweken. Over den inhoud ervan kunnen we kort zijn. De naam van den schrijver, den heer G. D. Duursma staat ons borg, dat hier in een kort bestek inderdaad iets goeds geboden wordt. De groote moeilijkheid bij het aanleggen van eene verzameling is, dat men niet altijd datgene weet te kiezen, wat in de gegeven omstandigheden den meesten kans van slagen biedt en hierin is de schrijver, geleid door zijn jarenlange ervaring en groote deskundigheid, wederom op uitnemende wijze geslaagd. Hij begint met het vaderland der cactussen, waarin hij erop wijst, dat er zoowel woestijnplanten als oerwoudebewoners onder schuilen en dat dientengevolge de behandeling in de kamer voor deze uiteenloopende groepen ook geheel anders moet zijn. In een korte opsomming maken we kennis met de verschillende geslachten, waarbij de schrijver zooveel mogelijk gebruik maakt van de reeds ingeburgerde Hollandsche namen. Wat de aarde betreft zijn de cactussen heusch niet kieskeuriger dan de andere kamerplanten, al kan men aan hun speciale wenschen tegemoet komen door de eenvoudige raadgevingen van het boekje op te volgen. Bij de voeding wordt de aandacht gevestigd op een soort kunstmest „Caracas" genaamd, welke speciaal met het oog op de cactussen is samengesteld. Nadat het gieten en besproeien nog besproken zijn volgen dan de bekende „Tien geboden voor den cactusliefhebber", die een verkort vademecum zijn van alle cactuswijsheid.

En ten slotte worden een 20 tal mooie soorten voor beginners genoemd. De een zal het misschien wat beter doen dan de andere, maar de keuze is voortreffelijk en wie er met deze planten eenmaal den smaak van beet heeft gekregen, die zal zich gaarne verder in deze richting willen begeven, waarvoor hem den weg eveneens gewezen wordt door de verwijzing naar de grootere werken van denzelfden auteur en het maandblad Succulenta der Ned. Ver. van Vetplantenverzamelaars (Secr. Mej. M. C. Karsten, Terborg).

J. M. VAN DEN HOUTEN.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam.

Vergadering van den kring op Vrijdag 6 Mei s avonds 8 uur, gebouw „Koningin Wilhelmina", Prinsengracht 1015.

Op deze vergadering zullen eenige zaden van Zuid-Afrikaansche succulenten onder belangstellende leden worden verdeeld. Hierbij zal de voorzitter eenige inlichtingen geven, zoowel over de planten zelf (met lichtbeelden) als over de behandeling.

De leden die de verleden jaar voor rekening van den kring aangekochte cactuszaden hebben uitgezaaid, worden verzocht op deze vergadering aanwezig te zijn, teneinde over de verkregen resultaten verslag uit te brengen. Hierna zal een beslissing worden genomen omtrent de verdeeling der jonge planten. De verdeeling zelf kan op een volgende vergadering geschieden.

Ook op de aanwezigheid van de leden die wenschen deel te nemen aan het bezoek aan de kweekerij van Firma De Laet te Contich, wordt gerekend, voor het treffen van de definitieve regeling.

De datum van het bezoek aan de kweekerij van den heer Kloezeman zal op de vergadering worden medegedeeld.

H. WITTE, *Secretaris*,
Leliegrecht 32.

Kring Enschede en Omstreken.

De maandelijksche bijeenkomst op 7 April was goed bezocht. Als nieuw lid kon aan de heer M. Selhorst het welkom worden toegeroepen. Na verloting der door het bestuur beschikbaar gestelde planten, hield de heer H. Arends een bespreking naar aanleiding van het leekenhoekje, op wiens voorstel een proef zal worden genomen met het verwarmen van broeibakken door middel van stofafval van katoen in plaats van paardemest. De heer A. J. Schurink stelt voor dit deze proefneming zijn broeibak beschikbaar. De eerstvolgende vergadering wordt vastgesteld op Donderdag 12 Mei.

De secretaris JOH. J. TER HORST Gz.,
Leliestraat 110, Enschede.

Kring „Het Gooi“.

M. GOLDSMID †

Zeer werd onze Kring getroffen door 't overlijden van ons geacht lid, den Heer M. Goldsmid te Laren (N.-H.) op Zaterdag 9 April j.l.

Niettegenstaande de overledene wegens langdurige en ernstige ziekte aan zijn bed gekluisterd was, toonde hij zich een hartstochtelijk succulentenvriend en stelde veel belang in 't werk van den Kring „Het Gooi“. De cacteeën en vetplanten waren zijn lievelingen; van uit zijn bed kon hij ze volledig in hun ontwikkeling gadeslaan en ze verzorgen.

Wij betreuren zijn heengaan zeer, want we hebben in den overledene een warm vriend en medewerker verloren. Vooral Mevr. Goldsmid en haar dochter moeten in hem een zwaar verlies hebben geleden. Van onze innige deelneming kunnen zij overtuigd zijn.

De bestuurders N. J. Peursum en P. Lensselink Jr. woonden namens den Kring de teraardebestelling bij.

Als nagedachtenis ontving de Kring een volledig ingeplakt Verkade's Cactus-Album, voorzien van de door den Heer Goldsmid zelf uitgezochte Latijnsche namen.

Namens het Bestuur:
W. CHR. BEEKMAN, *Secretaris*.

Kring „Het Gooi“.

Ledenvergadering op Vrijdag 13 Mei 1932, 8 uur precies, in de Openb. Leeszaal, ingang Veerstraat te Hilversum.

Agenda: 1. Opening. Notulen. 2. Ingekomen stukken. Mededeelingen. 3. Inleiding over de kweekwijze van *Stapelia's*. 4. Raadgevingen voor de maanden Mei/Juni. 5. Voorstel Bestuur tot instelling van een maandelijksche plantenkeuring mer toekenning van prijzen. 6. Ruil- en verkoopbeurs. 7. Verloting. 8. Rondvraag. Sluiting.

P.S. Het ligt in de bedoeling bij voldoende deelname een excursie te organiseeren naar de U. B. T. O. te Utrecht, op Zaterdagmiddag 28 Mei a.s. Zij, die hieraan wenschen deel te nemen, worden verzocht, zich spoedig bij den secretaris aan te melden.

W. CHR. BEEKMAN, *Secretaris*,
Irisstraat 49, Hilversum.

Kring Groningen en Omstreken.

Op 23 Maart werd een extra bijeenkomst gehouden waar de heer Lansselink, Rijkstuinbouw vakonderwijzer te Laren (N. H.) een lezing hield over het zaaien, waarvoor hij een dankbaar applaus mocht oogsten.

Op de vergadering van 12 April was de heer J. Robertus van den botanischen tuin aanwezig om onbekende planten op naam te brengen. Als nieuwe kringleden waren de heeren Eden en Niermeyer in ons midden. Aan het verzoek van Kring Haarlem om op 1 Mei de voorgenomen excursie te doen plaats vinden, kan niet worden voldaan, doch zal deze op een nader te bepalen datum in Juni plaats vinden. Besloten werd op 28 Mei een openbare propaganda vergadering te houden. Na verkoop der aangekochte Duitsche planten hield de heer Salverda een lezing over stengel- of blad-cactussen, toegelicht door demonstratie-materiaal.

Kring Groningen en Omstreken.

Vergadering op 10 Mei 1932, 's avonds 8 uur in het Victoria Hotel.

Agenda: Opening, Notulen en ingekomen stukken, nadere bespreking Excursie den Haag, ruil- en verkoopbeurs, verloting planten, rondvraag en sluiting.

Openbare propaganda-vergadering op Zaterdag 28 Mei, 's avonds 8 uur in het Victoria Hotel. Lezing met lichtbeelden door de heer G. D. Duursma. Niemand verzuime deze bijeenkomst! Elk lid neme één of meer cactusliefhebbers (niet leden) mee!

De Secretaris J. FOKKINGA,
Buiten Damsterdiep 98, Groningen.

Kring Haarlem en Omstreken.

Verslag ledenvergadering d.d. 15 April 1932.

De verkoop der importcactussen, *Lithops*, *Anacampseros*, *Aloë's*, *Stapelia's* en *Caralluma's* ging van een leien dakje. De planten vonden veel aftrek zoodat niet eentje overbleef.

De Voorzitster hield een interessante causerie over succulente Euphorbia's, die met gespannen aandacht werd gevolgd. Bij de rondvraag werden nog zaden van diverse Gasteria's gedistribueerd en verzocht de Secretaris aanbiedingen van Malta-klei.

Namens het tentoonstellingscomité richtte de heer Cramer zich met eenige woorden van opwekking tot de leden en verzocht toch vooral vele inzendingen op 23, 24 en 25 Juni a.s.

W. J. VAN ESSEN, *Secretaris*,
Bloemendaal (post Santport),
Joh. Verhulstweg 34.

BERICHT. In Mei geen ledenvergadering, in verband met de zomervergadering, die op Hemelvaartsdag in Hotel Lion d'Or gehouden zal worden.

Kring Utrecht en Omstreken.

Vergadering op *Dinsdag, 17 Mei a.s.* 's avonds 7 1/2 uur in Hotel „de l'Europe", Vredenburg, Utrecht.

Bespreking: *Tentoonstelling*.

Speciaal zij, welke zich hebben opgegeven, planten in te zenden, worden verzocht vooral aanwezig te zijn, aangezien alle bijzonderheden betreffende hunne inzendingen, besproken worden.

Van deze vergadering worden geen verdere convocaties verzonden.

Joh. Seb. Bachstraat 33.

F. TE WINKEL, *Secretaris*.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

C. P. van Gernerden, Alphen a/d. Rijn, thans Oranjestraat 23 (in plaats van 33).
A. Weissman, Amsterdam Z., v/h. Noorder Amstellaan 149 huis, thans Cornelis v/d. Lindenstraat 27i.

J. H. van Dijk, tuinman, v/h. Bergen (N.-H.), Dorpstraat 90, thans Egmond a/Zee, „Huize St. Agnes", Voorstraat 65.

Mevr. J. Reijntjes, v/h. Helmond, thans Goirle, Huize „de Veldhoeve".

J. de Vries, 's-Gravenhage, v/h. van der Helststraat 86, thans Mispelstraat 30.

P. Wisdom, v/h. Amsterdam, v. Oldenbarneveldtstraat 101i, thans Haarlem, Mr. Cornelisstraat 66.

Mevr. A. Weckel, v/h. Amsterdam, Nic. Witsenkade 6, thans Heemstede, Bronsteeweg 39.

A. A. van der Dungen, v/h. 's-Hertogenbosch, Vughterstraat 2, thans Heythuizen (L.), Dorpstraat 70.

F. W. van Vloten, v/h. Rotterdam, Beukelsdijk 140, thans Overschie, Prof. Bolkstraat 10.

Mej. I. Mees, Rotterdam, Parklaan 16, verhuisd naar *zomeradres*: Hilversum, Huize „Inima", Gnoelaan 1.

Buitenland.

Alain White, v/h. The Huntington Hotel, Pasadena (California), thans Litchfield Connecticut, U, S. A.

OVERLEDEN.

- H. de Groot, Amersfoort, Soesterweg 92.
 W. H. Erwich, Breda, Teteringschedijk 136 bis.
 J. de Groot, Giesendam.
 H. F. Schreuder, Kersstraat 11, Utrecht.

NIEUWE LEDEN.

- F. La Grouw, Amsterdam C., Prinsengracht 359.
 Mevr. Levenbach, Amsterdam Z., Amsteldijk 123.
 Ds. P. Niermeyer, Garmerwolde (Gr.).
 E. Heymenberg, 's-Gravenhage, Loosduinscheweg 223.
 Mevr. Jeannette Logher, 's-Gravenhage, N. W. Binnensingel 73.
 H. G. Dijkstra, Groningen, Helperbrink 31 a.
 Firma Zaadnoordijk, Meststoffen en zaden, Groningen, Oude Ebbingestraat 14.
 F. Zimmerman, Heerde (Gelderl.), Stationsstraat.
 J. Slootma, Hilversum, Minckelerstraat 60.
 F. de Jong, Hoek van Holland, Paardenstraat 16.
 J. le Cocq, Rotterdam, Ranonkelstraat 3 B.
 Mevr. E. Groedel, Tilburg, Nieuwe Bosscheweg 10.

BIBLIOTHEEK.

Adres: Chr. de Ringh, **Hilversum, van Ostadelaan 23.**

NIEUWE AANWINST.

Nederlandsch.

- No. **109.** **G. D. Duursma**, CACTUSSEN en hunne verzorging. 9 afb., waarvan 2 op den omslag) Uitgave: Zaadnoordijk, Groningen (1932).

RUILRUBRIEK.

In ruil aangeboden: flinke planten van *Echinopsis Schickendantzii*, *Echinocereus Salm-Dyckianus*, *Mam. gracilis*, *Mam. pusilla*, benevens stekken van *Gasteria verrucosa* en *Haworthia fasciata*, liefst voor *Echinocactussen* en *Cereussen*.

Adres: G. H. Keyzer, Voorstraat 33 Kampen.

In ruil aangeboden: 250 zaden van *Phyllo albus*, witbloeiend, bloem 16 c.M. groot. Tegen zaad of stekken van andere Cactussen.

Adres: Arie Ebink, Heinenoord (Z.H.).

Aangeboden: enkele complete jaargangen „*Succulenta*” of prima buitenlandse postzegels in ruil voor *phylloactussen* of stekken daarvan, mits op naam.

Adres: H. J. v. d. Laan, Driehuizer Kerkweg H 3, Velzen.

Aangeboden: *Cactusalbum Pette* en *Verkade*, beide compleet en als nieuw. Verder nog 420 bons van *Verkade*, voldoende om twee albums te vullen; in ruil voor *Cactusplanten*.

Adres: W. Kooyman, Buitenstad, Vianen a/d Lek.

Aangeboden: bewortelde stek van *Kalanchoë delagoense*, *Portulacaria afra*, *Bryoph. crenatum*, *Mesembr. Lehmannii*, *M. edule*, *M. caulescens*, *Echeveria spiralis*, *E. glauca*, *E. pumillyi* Houttei, *Echinopsis*, *Stap. variegata* Buffonia, *S. multiflora*, *S. revoluta*, *Hechtia argentea*, *Crassula lactea*, *C. punctata*, *C. Schmidtii*, *C. Bolusii*, *C. falcata*, *Agave Victoriae Reginae*, *Aloë aristata*, *A. arborescens frutescens*, *A. Davyana*, *Gasteria minima*, *Haworthia cymbiformis*, *Opuntia braziliensis*, *Rhyps. Saglionis*, *Euph. triangularis*, *Mam. pusilla mexicana*, *Sedum pachyphytum*, *Kleinia repens* en *Sempervivella alba*.

Ruillijsten terug gevraagd door N. J. Peursum, Kam. Onnesweg 31, Hilversum.

In ruil aangeboden voor andere soorten Cactussen en vetplanten:

Mamillaria elegans, *M. Parkinsonii*, *M. spinosissima*, *M. camptotricha*; *Echino-Cereus Schickendantzii*, *E. Cereus candicans*; *Echinopsis formosa*, *Echinopsis* wit-bloeiend (naam onbekend); *Opuntia microdasys* (rood en geel behaard), *O. puberula*; *Echinocactus submammulosus*; *Aloë variegata*, *A. aristata*; *Haworthia attenuata*, *H. cymbiformis*, *H. tessellata*; *Mesembryanthemum tigrinum*; *Stapelia variegata*, *S. Hanburyana*, *S. discolor*; *Haemanthus albiflos*.

Adres: L. A. van der Meijden, Vlotbrug, Hellevoetsluis,

Aangeboden in ruil voor Cactussen en vetplantjes:

Mooie, groote *Begonia*-bollen, bloeiend met schitterend roode klokvormige bloemen. Vermeerdering dezer *Begonia* kan geschieden door ze in stukken te snijden.

Adres: F. Hoogvliet Wzn., Stuifakker B 54, Rockanje (Z.-H.).

In ruil aangeboden voor Cactussen of andere vetplanten:

Kalanchoë flammea; *Mesembryanthemum caulescens*, *M. splendens*, *M. spectabile*; *Kleinia articulata*; *Crassula rubicunda*, *Cr. Schmidtii*, *Cr. argentea*; *Othonna carnososa*; *Bryophyllum crenatum*; *Stapelia variegata*; *Echeveria metallica*; *Mamillaria gracilis*.

Adres: W. J. Bakker, Nieuwezijde F 55, Westzaan.

Aangeboden: Een volledig Pette's Cactusalbum in ruil voor enkele van de volgende planten:

Mesem. tigrinum, *Bolusii*; *Etus denudatus*, *microspermus*, *multiflorus*, *ornatus*, *Quehlianus*, *setispinus* *Wagnerianus*; *Mamm. rhodantha*, *carnea*; *Esis aurea*; *Rhipsalis*soorten.

Adres: J. v. d. Elshout, Bosschendijk, Oudenbosch.

Wie heeft wat zaad van vetplanten en (of) cactussen beschikbaar voor een werklozen arbeider, die niet in staat is deze zelf te kopen?

Adres: J. J. v. d. Reyden, Rijndijkstraat 79, Leiden,

Mevr. D. Keyzer van Ernst, Adm. v. Gentstraat 63bis, Utrecht, biedt aan in ruil voor Cactussen of andere vetplanten: fleschjes met 40 gram inhoud van het middel „Polvosol“ dat door den Planteziektkundigen Dienst te Wageningen wordt aanbevolen voor de bestrijding van roode spin op cactussen.